

Česlavas Jančarskis

„Meškiuko Nulėpausio pasakos“

„Savaitės dienos“

SAVAITĖS DIENOS

– Dabar jums paseksiu pasaką apie savaitės dienas, – pasakė Nulėpausis ir nusišypsojo. – Kai baigsiu pasakoti, pažiūrėsiu, kas iš jūsų išvardys visas savaitės dienas.

Gyveno kartą antis. Ji turėjo septynetą vaikų. Tie vaikai buvo labai nepaklusnūs. Kai nueidavo atsigerti į šulinį, grūsdavosi vienas per kitą, drumsdavo švarų vandenį. Gavę lesalo, puldavo visi iš karto. Tas pat būdavo maudyklėje prie upelio: stipresni nustumdavo silpnesnius, daužydavo sparneliais, kartais net kildavo peštynės.

„Reikia sutvarkyti ančiukus, – galvojo senoji antis, – bet kaip?“

Pagaliau sugalvojo ir padarė taip: davė savo vaikams vardus. Tai buvo savaitės dienų pavadinimai: Pirmadienis, Antradienis, Trečiadienis, Ketvirtadienis, Penktadienis, Šeštadienis, Sekmadienis.

Sustatė antis vaikus iš eilės nuo Pirmadienio iki Sekmadienio ir liepė vaikščioti vienam paskui kitą.

Dabar prie šaltinio, maudyklės ir prie lesalo buvo pavyzdinga tvarka.

Ančiukas Penktadienis niekada nesigrūdo pirma Trečiadienio, ėjo mandagiai už Ketvirtadienio. Sekmadienis neaplenkdavo Šeštadienio. Kartą Šeštadienis norėjo eiti pirma Trečiadienio, bet paskui labai susigėdo šitaip apsirikęs.

Giria mama savo vaikus, džiaugiasi, kad taip gerai sugalvojo ir kad dėl šeimos nebeturi tiek rūpesčių.

Antis priekyje, paskui eina vyriausias sūnelis Pirmadienis. Kieno toliau eilė, pasakykite patys.